

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.501 van 23 december 1997

A. 75.525/VIII-363

In zake : **de Vereniging zonder winstoogmerk
"Aktie en Vrijheid"**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Landsverdediging.

Tussenkomen partij :

**De Algemene Centrale van het
Militair Personeel,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Carine FLAMEND, advocaat,
Vilvoordsesteenweg 101
1860 Meise.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de vereniging zonder winstoogmerk "Aktie en Vrijheid" op 1 september 1997 heeft ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

"1) de beslissing van 24 juni 1997 waarbij de Controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en

van de medische dienst beslist dat de Algemene Centrale van het Militair Personeel, afgekort als A.C.M.P., het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel;

- 2) de beslissing van 24 juni 1997 waarbij dezelfde Controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst beslist dat de verzoekende vereniging niet het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en niet representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende vereniging de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het op 13 november 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de Algemene Centrale van het Militair Personeel vraagt als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 november 1997, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 november 1997;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. LEVERT,
advocaat, die voor de verzoekende vereniging verschijnt,
van de heer J. GOVAERT, luitenant-kolonel, die voor de
verwerende partij verschijnt, en van Mr. N. DE RIJCK,
loco Mr. C. FLAMEND, advocaat, die voor de tussenkomende
partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de Algemene Centrale van het
Militair Personeel bij een op 13 november 1997 ingediend
verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij in het
kort geding te mogen optreden; dat er grond is om dat
verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende vereniging
betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de
bestreden beslissingen haar een moeilijk te herstellen
ernstig nadeel dreigt te berokkenen; dat zij aanvoert
dat de bestreden handelingen gesteld zijn ter uitvoering
van het koninklijk besluit van 25 april 1996 tot
uitvoering van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van
de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van
het militair personeel van de land-, de lucht- en de
zeemacht en van de medische dienst, bij welk besluit
gesnoeid is in de voorrechten die voordien waren
toegekend aan de erkende vakorganisaties, waartoe zij
behoort, met als gevolg dat zij het recht op vaste
afgevaardigden en op vakbondsverlof heeft verloren, uit

welk gegeven zij afleidt dat zij "door dat besluit in een ongunstige concurrentiepositie terecht is gekomen ten opzichte van de andere vakorganisaties die wel als representatief worden beschouwd";

Overwegende dat de verzoekende vereniging voorts uiteenzet dat, indien zij als de meest representatieve zou worden beschouwd, zij over met die hoedanigheid samengaannde functionele voordelen zou beschikken en haar doel met efficiëntere middelen zou kunnen verwezenlijken; dat zij daar het volgende aan toevoegt :

" (...) de vermindering van het aantal dagen vakbondsverlof en van de faciliteiten van de dienst maakt het moeilijker, zo niet onmogelijk, militairen te verdedigen voor een tuchtraad, een onderzoeksraad of de militaire commissie voor geschiktheid en reform. A contrario dient te worden opgemerkt dat de representatieve organisaties over 450 dagen vakbondsverlof en over vaste afgevaardigden beschikken, welk voordeel voor de verzoekende vereniging vervalst. Als de bestreden handelingen worden geschorst, zou de verzoekende vereniging dan ook, op basis van een nieuwe telling en de daardoor verworven hoedanigheid van representatieve organisatie, voor een betere verdediging kunnen zorgen";

Overwegende, ten slotte, dat de verzoekende vereniging beweert dat een eventuele weigering om de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen te schorsen tot gevolg zou hebben dat haar ledental zou teruglopenwegens de beperkingen die zijn gesteld op de voorrechten die haar voordien waren toegekend;

Overwegende dat, zoals de verzoekende vereniging zelf zegt, het eerste door haar aangevoerde nadeel verband houdt met de uitvoering van het koninklijk besluit van 25 april 1996 en niet met die van de bestreden beslissingen; dat zij overigens op datzelfde nadeel heeft gesteund tot staving van haar vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van sommige

bepalingen van het voormelde besluit, een vordering die is afgewezen bij arrest nr. 69.693 van 19 november 1997; dat de argumentatie van de verzoekende vereniging op dit punt dan ook niet relevant is;

Overwegende dat de verzoekende vereniging niet betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen haar ervan zou weerhouden uitvoering te geven aan haar doel dat er, naar luid van artikel 2 van haar statuten, in bestaat "de materiële, professionele, sociale en morele belangen van de militairen in actieve dienst of gepensioneerd ... te vertegenwoordigen, te verdedigen en steun te verlenen ... ten aanzien van de gemeentelijke, provinciale, regionale, gemeenschaps-, nationale en internationale autoriteiten."; dat de omstandigheid dat zij haar doel niet op de meest efficiënte wijze kan verwezenlijken geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert;

Overwegende dat de verzoekende vereniging, door gewag te maken van "de beperkingen die zijn gesteld op de voorrechten die haar voordien waren toegekend", verwijst naar de gevolgen van de toepassing van het koninklijk besluit van 25 april 1996 en niet naar de tenuitvoerlegging van de omstreden beslissingen; dat de omstandigheid dat de verzoekende vereniging niet als representatieve organisatie is erkend niet belet heeft dat haar ledental van 129 in 1995 tot 151 in 1997 is gestegen; dat het gevaar dat haar ledental zou verminderen niet als vaststaand kan worden beschouwd, te meer daar de functionele voorrechten die aan enkele leden van een vakorganisatie worden toegekend niet kunnen worden beschouwd als een doorslaggevende voorwaarde om zich daarbij aan te sluiten;

Overwegende, ten slotte, dat de verzoekende vereniging geenszins aantoonst dat zij in het verleden

verhinderd is om voor de verdediging van de belangen van haar leden te zorgen;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de Algemene Centrale van het Militair Personeel, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op drieëntwintig december 1900
zevenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.